

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 19. februar 1010
Kontor: Civil- og Politiafdel-
ingen
Sagsnr.: 2010-157-0092
Dok.: JEE42773

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 5 vedrørende forslag til folketingsbeslutning om en styrket indsats over for forbrydelser motiveret af offerets seksualitet, etnicitet m.v. (hadforbrydelser) (B 50), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 8. februar 2010.

Brian Mikkelsen

/

Carsten Kristian Vollmer

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 5 (B 50) fra Folketingets Retsudvalg:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 4. februar 2010 fra LGBT Danmark, jf. B 50 - bilag 5.”

Svar:

LGBT Danmark anfører i henvendelsen bl.a., at det er uheldigt, at ofre for forbrydelser ikke i almindelighed skal spørges, om vedkommende mener, at der kunne være tale om en hadforbrydelse.

Jeg kan i den anledning henviser til mine bemærkninger under 1. behandlingen den 26. januar 2010 af beslutningsforslag nr. B 50. Som jeg i den forbindelse gav udtryk for, er det min opfattelse, at den politibetjent, som modtager en anmeldelse, er fuldt ud i stand til på baggrund af alle sagens omstændigheder at vurdere, om det er relevant at spørge offeret, om der eventuelt kan være tale om en hadforbrydelse.

Som det også blev fremhævet under 1. behandlingen, vil spørgsmål, som refererer til anmelderens race, seksuelle orientering mv., efter omstændighederne kunne opfattes som en irrelevant og stødende snagen i anmelderens rent private forhold. En ordning, hvorefter enhver anmelder af en forbrydelse automatisk skal spørges, om anmelderen mener, at der foreligger en hadforbrydelse, ville derfor efter min opfattelse være både unødvendig og uhensigtsmæssig.

Jeg kan i øvrigt henviser til den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 2 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende beslutningsforslaget.